

तूर्य्य इत्याह । वृचः५ ह॑ हनिष्यन्निन्द्र आपो॑ वव्रे । आपो॑
हेन्द्रं॑ वव्रिरे । स॒ञ्जामे॒वासा॒मेतत् सामानं॑ व्याचष्टे ।
प्रोक्षिताः॑ स्थेत्याह ॥ १ ॥

तेनापः॑ प्रोक्षिताः । अग्निर्दे॒वेभ्योऽनिला॑यत । कृष्णो
रूपं॑ कृत्वा । स वनस्पतीन् प्राविशत् । कृष्णोऽस्याखरे-
ष्ठोऽग्नये॑ त्वा स्वाहेत्याह । अ॒ग्नय॑ ए॒वैनं॑ जुष्टं करोति ।
अथो॑ अ॒ग्नेरे॒व मेध॑मवरुन्धे । वेदि॑रसि ब॒र्हिषे॑ त्वा
स्वाहेत्याह । पूजा॑ वै ब॒र्हिः । पृथि॒वी वेदिः॑ ॥ २ ॥

पूजा॑ ए॒व पृथि॒व्यां प्रति॑ष्ठापयति । ब॒र्हिर॑सि सु॒गभ्य-
स्त्वा स्वाहेत्याह । पूजा॑ वै ब॒र्हिः । यज॑मानः सुचः । य-
ज॑मानमे॒व पूजा॑सु प्रति॑ष्ठापयति । दि॒वे त्वा॒न्तरि॑क्षाय
त्वा पृथि॒व्यै त्वेति॑ ब॒र्हिरा॒साद्य॑ प्रोक्षति । ए॒भ्य ए॒वैनं॑
लो॒केभ्यः॑ प्रोक्षति । अथ॑ ततः स॒ह सु॒चा पु॒रस्ता॑त् पृत्य-
च्च॑ गृन्धिं प्रत्युक्षति । पूजा॑ वै ब॒र्हिः । यथा॑ सू॒त्यै का॒ल
आपः॑ पु॒रस्ता॑द्यन्ति ॥ ३ ॥

ता॒दृगे॒व तत् । स्व॒धा पि॒तृभ्य॑ इत्याह । स्व॒धाका॒रो
हि पि॒तृणा॑म् । उ॒गर्भ॑व ब॒र्हिष॑द्वा इति दक्षिणायै श्रोणे-
रोत्तरस्यै॑ नि॒नय॑ति सन्तत्यै । मा॒सा वै पि॒तरो॑ ब॒र्हिष-
दः । मा॒साने॒व प्रो॑णाति । मा॒सा वा ओष॑धीर्वर्द्धयन्ति ।